

Εορτάστηκε η μνήμη των Αγίων Δισχιλίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων και η 203η επέτειος του Ολοκαυτώματος της Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



Την Κυριακή του Θωμά 27 Απριλίου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Ναούσης με την ευκαιρία της εορτής των Αγίων Δισχιλίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων που μαρτύρησαν το 1822 τελέστηκε Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο.

Στην Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο [**Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος**](#), ενώ έλαβαν μέρος οι [**Μητροπολίτες Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος**](#) και ο [**Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων**](#).

“Ας μιμηθούμε την ομολογία του αποστόλου Θωμά και των αγίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων, ανδρών, γυναικών και παιδών. Ας μιμηθούμε το θάρρος και την τόλμη τους και ας γίνει η δική μας ομολογία έμπρακτη και διαρκής απόδειξη της τιμής, της αγάπης και της ευλαβείας μας προς τους αγίους Νεομάρτυρες, οι οποίοι τιμούν και αγιάζουν την ηρωική πόλη της Ναούσης και αποτελούν μαζί με

τους ηρωικούς αγωνιστές της ελευθερίας της τη δόξα και τον στέφανό της”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε **Δοξολογία** επί τη 203η επετεία του Ολοκαυτώματος της πόλεως, χοροστατούντος του Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, παρουσία του εκπροσώπου της Κυβερνήσεως, Υφυπουργού Ανάπτυξης κ. **Λάζαρου Τσαβδαρίδη**, του Δημάρχου της ηρωικής πόλεως Ναούσης κ. **Νικολάου Κουτσογιάννη**, των Βουλευτών και εκπροσώπων των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών.



Ακολούθησε **τρισάγιο** στο «Χώρο Θυσίας» στον ποταμό Αράπιτσα και ρίψη στεφάνου στον καταρράκτη στον οποίο θυσιάστηκαν οι Ναουσαίες γυναίκες με τα μικρά τους παιδιά για να μην πέσουν στα χέρια των Τούρκων. Τέλος έγινε η καθιερωμένη **μαθητική και στρατιωτική παρέλαση**.



Ομιλία Μητροπολίτη Βεροίας

«Σέ τόν ὡς Θεόν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλά καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Τούς τελευταίους αὐτούς στίχους τῆς ἐνάτης ὡδῆς τοῦ κανόνος τῆς σημερινῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, θά ἐπαναλάμβαναν μυστικά, ἀναμένοντας τό μαρτύριο, οἱ δισχίλιοι ἅγιοι Νεομάρτυρες τῆς Ναούσης, τῶν ὁποίων τήν ἱερά καί παμφαῇ μνήμη τιμᾶ καί γεραίρει ἡ ἡρωική πατρίδα τους, ἡ πόλη τῆς Ναούσης, καί ἡ Ἐκκλησία μας, ἀλλά καί ὅλοι ἐμεῖς πού προσήλθαμε γιά νά τήν ἐορτάσουμε.

Δέν εἶχαν τή δυνατότητα νά δοῦν μέ τά σωματικά τους μάτια τόν ἀναστάντα Χριστό. Δέν εἶχαν τή δυνατότητα νά ψηλαφήσουν τίς πληγές πού εἶχαν ἀφήσει στά πανάχραντα χέρια του καί στήν πλευρά του τά καρφιά καί ἡ λόγχη τῶν Σταυρωτῶν του, ὅπως ὁ μαθητής του Θωμᾶς, γιά νά πιστεύσουν ὅτι ἀναστήθηκε ἐκ τάφου ὡς Θεός. Ἡ πίστη τῆς καρδιάς τους ἦταν ὅμως αὐτή πού ἀναπλήρωνε ὅσα δέν μπορούσαν νά δοῦν. Ἡ καρδιακή ἀγάπη τους πρὸς τόν Ἀναστάντα Χριστό ἦταν αὐτή πού τούς δημιουργοῦσε τήν ἀκράδαντη βεβαιότητα ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἦταν ἓνα ἀδιαμφισβήτητο θαῦμα. Ἦταν μία ὑπόσχεση πού ἐγινε πραγματικότητα. Ἦταν μία πραγματικότητα πού δέν περιοριζόταν μόνο στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά προεκτεινόταν σέ κάθε ἄνθρωπο πού τόν πίστευε, σέ κάθε ἄνθρωπο πού τόν ὁμολογοῦσε ὡς Σωτήρα καί Λυτρωτή του, σέ κάθε ἄνθρωπο πού ἦταν πρόθυμος νά συσταυρωθεῖ μαζί του γιά νά συναναστηθεῖ στή βασιλεία του.

Δεκαοκτώ περίπου αιώνες μετά την όμολογία τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ, ὁ ὁποῖος ἐνώπιον τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἀνεφώνησε «Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου», οἱ Ναουσαῖοι Νεομάρτυρες ὁμολογοῦν τήν πίστη τους ἐνώπιον τοῦ Λουμπούτ πασᾶ, πού δέν μπορεῖ νά κατανοήσῃ πῶς εἶναι δυνατόν δύο χιλιάδες περίπου ἄνθρωποι κάθε ἡλικίας, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά, νά προτιμοῦν τόν θάνατο ἀπό τό νά ἀλλάξουν τήν πίστη τους, πῶς εἶναι δυνατόν νά μήν ἀρνοῦνται τόν Χριστό, ἄν καί γνωρίζουν ὅτι ἡ ἐμμονή στήν πίστη του θά τοὺς στερήσῃ τή ζωή καί τήν ὑπαρξή.

Αὐτό ὅμως πού δέν μπορεῖ νά κατανοήσῃ ὁ σκληρός καί ἀπάνθρωπος δυνάστης, τό κατανοοῦν ἄριστα οἱ γενναῖοι Νεομάρτυρες τῆς Ναούσης.

Ἄν πῆραν τά ὅπλα καί ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδος τους, δέν τό ἔκαναν μόνο γι' αὐτήν. Τό ἔκαναν γιά νά μποροῦν νά πιστεύουν καί νά λατρεύουν ἐλεύθερα τόν Χριστό.

Ἡ δική του πίστη, ἄλλωστε, τοὺς εἶχε βοηθήσῃ νά διατηρήσουν τήν ἐθνική τους συνείδηση καί ταυτότητα καί νά μήν ἀφομοιωθοῦν μέ τόν ἀλλόθρησκο κατακτητή καί μείνουν γιά πάντα σκλάβοι.

Ἡ πίστη τους στόν Χριστό ἦταν αὐτή πού τοὺς ἔδιδε τή δύναμη αὐτή τή στιγμή νά σταθοῦν ὄρθιοι ἀπέναντι στόν Λουμπούτ πασᾶ, καί νά τήν διακηρύξουν θαρραλέα, ὅλοι μαζί καί ὁ καθένας ξεχωριστά, μέ τήν ἴδια ὅμως τόλμη, κάνοντας τήν ὁμολογία τους νά ἀκουσθεῖ ἐξίσου δυνατή μέ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ στά πέρατα τοῦ κόσμου.

Κυριακή τοῦ Θωμᾶ, Κυριακή τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων τῶν ἐν Ναούσῃ μαρτυρησάντων, ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παίδων, καί ἡ ὁμολογία τους δέν ἀποτελεῖ μόνο μία ἐπιβεβαίωση τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως στόν Χριστό, δέν ἀποτελεῖ μόνο μία ἀπόδειξη τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, τήν ὁποία ἐορτάσαμε τήν περασμένη Κυριακή, ἀλλά ἀποτελεῖ καί ἓνα μήνυμα πρὸς ὅλους ἐμᾶς πού τιμοῦμε σήμερα τή θυσία καί τό μαρτύριό τους, πού τιμοῦμε τή μνήμη τους.



Τό μαρτύριό τους υπενθυμίζει σέ όλους μας τό χρέος νά ὁμολογοῦμε τόν Χριστό καί τήν πίστη μας σ' Αὐτόν στόν κόσμο πού ζοῦμε. Σέ ἕναν κόσμο στόν ὁποῖο ἡ πίστη του ἐψυχράνθη, ἡ συνείδησή του ἀμβλύνθηκε, οἱ ἀρχές καί οἱ ἀξίες του ἀλλοιώθηκαν καί διαστρεβλώθηκαν.

Σέ ἕναν κόσμο πού ἀναζητεῖ ἐρείσματα, πού ἐπιδιώκει τήν εἰρήνη, πού ἀγωνίζεται γιά τήν ἰσότητα, πού ἔχει ἀνάγκη ἀπό ἐλπίδα καί προοπτική στή ζωή του, πολλοί δυστυχῶς ἀποφεύγουν νά στραφοῦν στόν Χριστό πού τά προσφέρει καί τά διασφαλίζει καί δέν τολμοῦν νά ὁμολογήσουν τήν πίστη τους σ' Αὐτόν.

Ἄς μὴν ἀκολουθήσουμε τό δικό τους παράδειγμα. Ἄς μιμηθοῦμε τήν ὁμολογία τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ καί τῶν ἁγίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων, ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παιδῶν. Ἄς μιμηθοῦμε τό θάρρος καί τήν τόλμη τους καί ἄς γίνει ἡ δική μας ὁμολογία ἔμπρακτη καί διαρκῆς ἀπόδειξη τῆς τιμῆς, τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐλαβείας μας πρὸς τοὺς ἁγίους Νεομάρτυρες, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν καί ἁγιάζουν τήν ἡρωική πόλη τῆς Ναούσης καί ἀποτελοῦν μαζί μέ τοὺς ἡρωικούς ἀγωνιστές τῆς ἐλευθερίας της τή δόξα καί τόν στέφανό της.

Ὁλοκληρώνοντας τίς ταπεινές αὐτές σκέψεις θά ἤθελα νά ἐκφράσω τή βαθύτατη εὐγνωμοσύνη καί τίς εὐχαριστίες μου πρὸς τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς καί προσφιλεῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι τίμησαν καί λάμπρυναν μέ τήν παρουσία καί τή συμμετοχή τους τίς λατρευτικές καί ἐόρτιες ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως καί τῆς πόλεως μας πρὸς τιμὴν τῶν ἁγίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων τοῦ Ὁλοκαυτώματος τῆς Ναούσης: τόν Ἅγιο Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο, ὁ ὅποιος εἶχε τήν καλωσύνη νά μᾶς ὁμιλήσει χθές κατὰ τόν Ἑσπερινό στό Κιόσκι καί νά προεξάρχει τῆς σημερινῆς θείας Λειτουργίας, καί τόν Ἅγιο Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Βαρθολομαῖο.

Τοὺς εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας γιὰ τήν ἀγάπη τους καί τήν εὐγενῆ ἀνταπόκρισή τους στήν πρόσκλησή μας καί πάλιν καί πολλάκις θερμότατα.

Εὐχαριστῶ ἀκόμη τόν ἐκπρόσωπο τῆς κυβερνήσεως καί ὅλους τοὺς παρισταμένους ἐκπροσώπους τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καί τῆς ἐπαρχίας καί ὅλους ὅσους προσήλθατε γιὰ νά τιμήσουμε τή μνήμη τῶν ἁγίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων καί τοὺς ἥρωικούς ἀγωνιστές τῆς ἐλευθερίας τῆς πόλεως μας.

